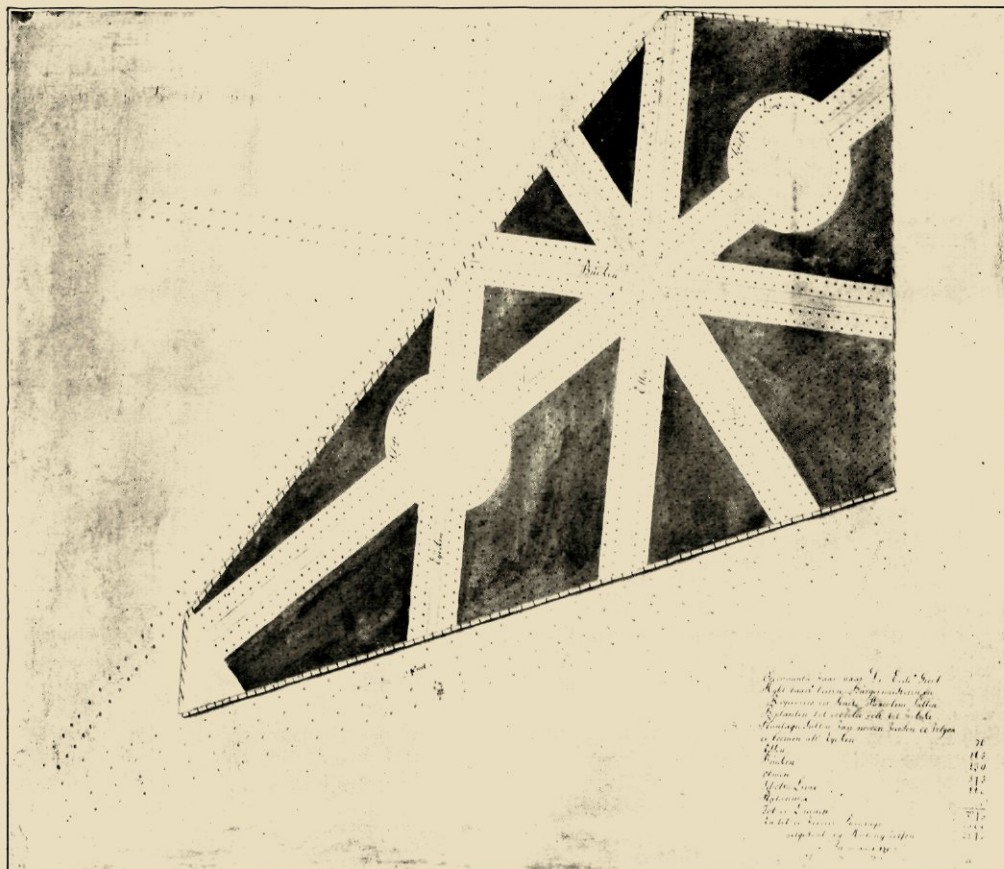

stedelijk artsenijgebruik worden geteeld. De geheele aanleg is, zoowel architectonisch als botanisch van meer typeerende dan wel persoonlijke beteekenis. Een zwakke en late loot van den beroemden botanischen tuin te Leiden, die, in 1577 gesticht, een tijdlang aan de spits der wetenschappelijke tuinen stond, — de architectonische aanleg een spiegeling van den geest, die zich uitte in

terrein van den parkaanleg die reeds vroeg „Het Haarlemmer Hout” werd genoemd. De natuurlijke aanleiding bood hier het bestaan van uitgestrekte bosschen. De eerste kunstmatig aangebrachte open plek was het veld dat „de Baen” werd genoemd en in het jaar 1390 door Hertog Albrecht van Beieren aan de stad geschonken werd. Volgens een handvest van Philips den Schoone

ONTWERP VOOR HET „DUBBELE VELD” TEN ZUIDEN VAN DE GROOTR HOUT, DOOR ANTONY VELZEN.
(KLEURTEEKENING MAART 1703).

de monotone rechtlijnigheid en rechthoekigheid der spoedig daarop ondernomen stadsuitbreiding, en die het verval der oude stadsschoonheid inluide.

De forsche en ononderbroken ontwikkelingslijn der tuinkunst is slechts weer te vinden op een bodem buiten de stad gelegen, n.l. ten zuiden van den stadsmuur, op het

van 't jaar 1479 diende het der jeugd en den ouderen voor boogschieten, balspel en wandeling. In 't oosten en westen door landwegen begrensd, die hier en daar met boomgroepen bezet waren, reikte het in 't zuiden tot aan het omheinde Haarlemmer Bosch, terwijl zich in 't noorden een door lage buitenhuisjes onderbroken boomgrens had gevormd, op bepaalden afstand van de